

се чувствува у насъ много остро. Безъ достатъчно и доброкачественъ фуражъ е немислимо разумно и целесъобразно хранене на домашнитѣ животни. Рационалното хранене е една отъ първитѣ прѣдпоставки за всѣки напредѣкъ въ скотовѣдството и основата на всички мѣроприятия въ това направление. Голѣмитѣ успѣхи на скотовѣдството въ севернитѣ европейски страни, Дания, Холандия и др. се гради, преди всичко, върху добре развитата фуражна основа. Добре известна истина е, многократно изтъквана отъ всички, които се занимаватъ съ този проблемъ, че ни липсва, повечето отъ половинта тревенъ и зърненъ фуражъ за обезпечаване нормалното изхранване на наличния добитѣкъ. Намираме за ненуждно да посочваме цифри, защото това е изнасяно не единъ пѣтъ въ нашия специаленъ печатъ.

Въпрѣки, че произвеждания ежегодно фуражъ е далечъ недостатъченъ да покрие нуждата на нашето скотовѣдство, една голѣма частъ се разпилява поради това, че нашето дребно земеделско стопанство не разполага съ съоръжения за приготвление и пълно използване на прибираня презъ есенъта фуражъ въ стопанството.

По своето естество, много отъ фуражитѣ въ земеделското стопанство, особено грубитѣ такива, и при най-добро желание и разбиране отъ страна на стопанитѣ, не могатъ да бѣдатъ напълно използвани отъ животнитѣ, ако не бѣдатъ подхвърлени на една предварителна подготовка, за да се улесни използването имъ. Не малки загуби понася земеделското стопанство отъ това, че груби храни, каквито сѣ: сѣното, царевичнитѣ стебла, сламитѣ и други се пазятъ на открито, навънъ. Вредното влияние на влагата причинява изгниване, плесенясване и др. загуби, които за цялата страна възлизатъ приблизително на 300—400,000 тона.

Фуражитѣ съ грубо и твърдо стебло, като: царевичнитѣ стебла, фиевата смѣсь, късно косеното сѣно и др. даватъ много отпадаци и не се използватъ напълно отъ животнитѣ. За да се увѣримъ въ това, достатъчно е да хвърлимъ бѣгълъ погледъ въ селското стопанство презъ зимата. **Повече отъ 30—40% отъ царевичнитѣ стебла и 20—30% отъ другитѣ фуражи оставатъ неизядени (угризки).** Понеже тѣзи храни не се поднасятъ на животнитѣ въ подходяща форма, то сѣ неизбѣжни и загубитѣ отъ развличане, загазване, затыпкване, олигавене и др. Следователно, оскѣднитѣ фуражни срѣдства, които нашия дребенъ земеделски стопанинъ прибира презъ есенъта за зимното изхранване на своя добитѣкъ, поради това, че му липсватъ машини и съоръжения за приготвлението имъ, се разпиляватъ и то въ значителенъ размѣръ. Самитѣ земеделски стопани поединично не сѣ въ състояние да во-